

I. ĐỌC HIỂU (6.0 điểm)**Đọc văn bản và trả lời các câu hỏi kế tiếp****NÓ CŨNG ĐÁNH GIẶC PHẢI KHÔNG MÁY ANH**

(Người mẹ cầm súng – Nguyễn Thi)

Tóm tắt tác phẩm Người mẹ cầm súng

Truyện viết về cuộc đời và gương chiến đấu của chị Nguyễn Thị Út Tịch, anh hùng lực lượng vũ trang tỉnh Trà Vinh trong kháng chiến chống Mỹ. Từ một cô bé nghèo đi ở đợ, chị đã đượ cách mạng giác ngộ và trưởng thành, trở thành một chiến sĩ du kích dày dạn kinh nghiệm cùng đồng đội liên tiếp lập nhiều chiến công. Lý tưởng cách mạng cũng như quyết tâm diệt ngoại xâm của người mẹ năm con cầm súng này được thể hiện qua câu nói giản dị mà khảng khái: “Còn cái lạ quần cũng đánh”.

Đoạn trích sau đây nằm ở phần cuối tác phẩm.

Thế là Út đã là mẹ của năm đứa con. Việc nhà kéo nín hơn. Vừa làm việc, chị vừa phải trông chừng từng lúc bóng nắng ngoài giọt. Từ Cầu Kè, những áp chiến lược giặc lập ra năm ngoái theo vết dầu loang đã bị chặn lại. Bây giờ là lúc ta tấn công. Cái kế hoạch Xta-lây-Tay-lo của giặc ở Tam Ngãi càng rạn nứt thì công việc của người mẹ càng bận rộn và đầy hấp dẫn. Sanh chưa đầy tháng, Út lại đi công tác. Đi không nổi, con Bé bơi xuống chờ mẹ đi. Để tránh mắt giặc, Út trùm khăn kín mặt. Thường là lúc ra đi hầu như chỉ để ra đày mua cá về chợ bán, nhưng khi về chị lại có thêm dăm chục đạn ở trong xuống. Cũng không cần phải giấu giếm khi qua bót giặc vì chính những cái bót ấy cho chị đạn. Đó là những buổi gặp gỡ kỳ lạ. Những tên lính mà Út và đội du kích đã từng bắt sống trong các trận trước, bây giờ lại trở ra đi lính. Họ nhìn ra mặt Út, tưởng như bị bắt tới nơi, nhưng qua lời chị và nhất là nhớ cái ơn cứu sống của chị năm trước, họ lại cho chị đạn. Rồi dần dần họ trở thành những cơ sở của chị, hăng hái và trung thành.

Chiều, Út chạy vô, mọi người đã chuẩn bị xong xuôi. Một chút nữa là hụt đi. Mừng quá! Chỉ tại mình dốt. Anh em cũng muốn cho Út ở nhà, vì chị mới sanh, nhưng chị không đi thì rất khó móc cơ sở. Lúc sắp lên đường, anh Mười ở tỉnh nói với Út: Chị về cho thằng nhỏ bú rồi trở ra.

Hỏi nãy vì vội, Út chưa cho bú thật. Nhưng về thì trễ. Chị nói:

- Ở nhà có con Bé con tôi nó quấy bột rồi.

- Chị cứ về cho cháu bú. Anh em chờ

Út bơi xuống về. Chị chọc cho con dậy bú. Con bú no, chị chọc lét cho nó cười, rồi hồi hả đi. Trời mưa như trút nước. Nửa đêm hôm đó, anh Tịch và Út bò vào móc cơ sở, mở cửa rào dẫn một cánh đột vô. Vợ chồng Út lại thu được ba cây súng và rỏ lựu đạn hôm qua. Bộ đội tràn vô khắp ấp, lòng bắt ác ôn, rượt bọn lính chạy, thu thêm một số súng. Suốt đêm, Út đi lay từng cây cọc sắt, tìm lựu đạn gài để đồng bào yên tâm phá rào.

Sáng hôm sau, những người đàn bà đi chợ Cầu Kè ngang qua ấp chiến lược Chông Nô 2, thấy một người phụ nữ đầu đội nón nhựa chiến lợi phẩm, tay cầm súng, lá cây giắt đầy mình, miệng ăn trầu đỏ tươi, đứng gác trong công sự đầu ấp. Hình ảnh ấy của Út được các bà truyền đi khắp xã cùng với tin cái ấp chiến lược kiên cố, ác ôn nhất Cầu Kè bị phá banh. Út đứng như vậy, dưới trời mưa từ ba giờ khuya tới sáng. Những tên thanh niên chiến đấu, sáng sớm tưởng ta rút, mò về, bất thần bị Út bắt gờ tay. Và cứ trông chừng hấn ta chụp tay vào lưng chỗ nào là y như chỗ đó có lựu đạn. Lúc gần rút về, một tên ác ôn chọi Út một trái lựu đạn. Trong lúc hoảng hốt, nó không rút chốt. Út nhanh mắt chụp lấy. Chị chưa kịp chọi lại nó thì anh em đã nổ cho nó một phát vào giữa ngực. Hôm đó, Út thu được một đồng lựu đạn đem chất đầy vụng gác. Về nhà, trong buổi liên hoan mừng chiến thắng, anh Mười ở tỉnh ôm thằng nhỏ của Út gờ ra giữa đám đông, nói:

- Cháu à, má cháu bỏ cháu cả đêm, nhờ bác la má cháu mới về cho cháu bú đó.

Sau tiếng cười rộ lên, mọi người đều im bật. Tất cả đều hướng về phía mẹ con xông vào ổ địch, trông chị gan lì, khác hẳn. Anh em chuyên tay nhau thặng nhỏ và cùng hôn nó.

[...] - Tôi tính vậy. Hồi cưới nhau tôi đã hứa với chú Chín Luông bận bịu đến mấy cũng không được để chồng mất công tác, bây giờ tôi cũng phải giữ y vậy. Anh lỡ về đây rồi thì vui cho thỏa mãn với con rồi đi, vậy thôi.

Sáng hôm sau, anh Tịch đi sớm. Út cũng chuẩn bị súng đạn đi công tác, tiện thể đi hỏi giá dưa ở ngoài sông. Chị em con Bé đã dậy, đang đùa giỡn nhí nhố ở trong mùng.

Anh Tịch đi, nửa bụng thương vợ, nửa bụng thương con, và thương nhiều nhất là cái câu vợ nói: Anh đi cho gấp, đừng để anh em trông, rán làm sao vừa rõ mặt người là phải qua hết ven đồng...

Nhân dân Tam Ngãi cũng có một thói quen. Dù ở Ngãi Nhứt, Ngọc Hồ nhiều vườn hay Bung Lớn nhiều lúa, dù là bà con người Kinh hay người Khơ-me, dù là các mẹ chiến sĩ hay các cô gái trong đội văn nghệ, tất cả đều làm một việc giống nhau: giúp đỡ gia đình Út. Nếu thấy chị em con Bé đi một mình thì người ta hiểu rằng cha mẹ chúng đang đi đánh giặc. Và nếu lúc đó có pháo hoặc máy bay bắn thì bất cứ ai cũng có thể ra kéo chúng xuống hầm mình. Còn gặp bữa ăn thì khỏi nói, ai cũng cảm thấy có bồn phận ôm chúng vào nhà, cho ngồi vào mâm, và tìm mọi cách cho chúng thấy ở đây cũng như ở nhà chúng vậy, Út đi ra trận đã bớt phải lo con. Sau khi, tôi đi đánh giặc được Mặt trận thương, cô bác thương nên cứ đánh hoài. Bây giờ trên cho làm xã đội phó tôi cũng đánh hoài. Út vác cạc-bin xuống ngồi gốc cây bang, mấy mẹ, mấy chị ở Láng Sắc, Trà Cú đeo dịnh chung quanh. Không ai biết người mẹ nghèo năm con nhỏ làm cách nào mà vẫn còn cầm súng được. Út sung sướng đến chảy nước mắt, trả lời lúng túng:

- Nói đến công bao bọc thì con nặng tội với cô bác hết sức, không biết chừng nào con bù đắp lại cô bác cho đầy đủ.

Bà Sáu Hồ ngồi cạnh Út, nói: - Không phải bây ăn của tao rồi bây gánh trả tao là được. Bây đánh giặc cho giỏi là bây bồi bổ lại cho tao được rồi.

Như mọi người dân Tam Ngãi khác, đêm ấy bà Sáu Hồ cũng cảm thấy vinh dự. Niềm vinh dự của những người đã biết sống xứng đáng trên miếng đất còn nghèo khổ mà đầy giặc này.

.....

Nguyễn Thi tên khai sinh là Nguyễn Hoàng Ca (bút danh khác là Nguyễn Ngọc Tấn), quê ở xã Quần Phương Thượng (nay là xã Hải Anh), huyện Hải Hậu, tỉnh Nam Định.

Sáng tác của Nguyễn Thi thuộc nhiều thể loại như thơ, bút ký, truyện ngắn, tiểu thuyết,...

(*) Nhan đề do nhóm biên soạn đặt

Câu hỏi

Câu 1. Dòng nào nói lên đặc điểm thể loại của văn bản Nó cũng đánh giặc phải không mấy anh

- A. Truyện dài viết về cuộc đời, số phận nhân vật.
- B. Truyện ngắn, viết về một lát cắt trong cuộc đời của nhân vật.

C. Truyện kí viết về gương người thật, việc thật – phụ nữ yêu nước.

D. Trích đoạn tiểu thuyết, phản ánh hiện thực rộng lớn, nhiều nhân vật.

Câu 2. Dòng nào nói lên đề tài của văn bản Nó cũng đánh giặc phải không mấy anh?

A. Nam Bộ

B. Phụ nữ

C. Anh hùng

D. Yêu nước

Câu 3. Dòng nào nói lên cảm hứng chủ đạo của văn bản Nó cũng đánh giặc phải không mấy anh

A. Niềm tin: trẻ em cũng chống giặc.

B. Vui mừng, ngợi ca chiến công (yêu nước).

C. Cổ vũ tinh thần tương thân tương ái.

D. Niềm vui chiến thắng muôn nơi.

Câu 4. Nhân vật chính trong văn bản Nó cũng đánh giặc phải không mấy anh:

A. Chị Út Tịch

B. Đứa con chị Út

C. Người dân Tam Ngãi

D. Anh Tịch

Câu 5. Dòng nào nói lên đặc điểm điểm nhìn trần thuật của văn bản Nó cũng đánh giặc phải không mấy anh?

A. Dùng một điểm nhìn của người kể chuyện (hạn tri).

B. Phối hợp linh hoạt nhiều điểm nhìn trần thuật (bên trong, bên ngoài)

C. Di chuyển điểm nhìn trần thuật từ người kể chuyện sang nhân vật.

D. Điểm nhìn trần thuật của nhân vật chính.

Câu 6. Văn bản Nó cũng đánh giặc phải không mấy anh? Kể về việc gì?

A. Ta tấn công khiến kế hoạch Xta-lây-Tay-lo ở Tam Ngãi dần bị phá hủy

B. Chị Út Tịch lập nhiều chiến công, được phong xã đội phó.

C. Những đứa con của chị Út cùng tham gia đánh giặc.

D. Bà con tại địa phương giúp đỡ gia đình chị Út để chị yên tâm công tác

Câu 7. Yếu tố phi hư cấu trong văn bản Nó cũng đánh giặc phải không mấy anh là:

A. Sự việc: một tên ác ôn chọi Út một trái lựu đạn nhưng nó không rút chốt

B. Kế hoạch Xta-lây-Tay-lo ở Tam Ngãi, các địa danh, người thật – chị Út Tịch

C. Người dân Tam Ngãi tham gia đáng giặc, ủng hộ cán bộ.

D. Chị Út Tịch mẹ của năm đứa con được phong Xã đội phó.

Câu 8. Dòng nào không nói lên sự hi sinh, cống hiến của người mẹ anh hùng

A. Sinh chưa đầy tháng, Út lại đi công tác. Đi không nổi, con Bé bơi xuống chờ mẹ đi.

B. Suốt đêm, Út đi lay cây cọc sắt, tìm lựu đạn gài để đồng bào yên tâm phá rào.

C. Hồi nãy vì vội, Út chưa cho bú thật. Nhưng về thì trễ.

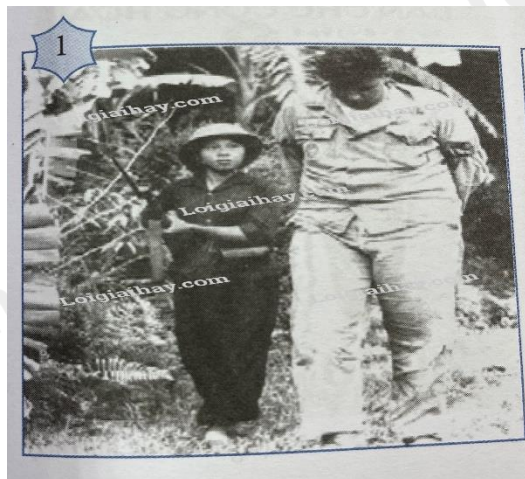
D. Út vác cạc-bin xuống ngồi gốc cây bang, mấy mẹ, mấy chị ở Láng Sắc, Trà Cú đeo dĩa chung quanh.

Câu 9: Theo em, văn bản Nó cũng đánh giặc phải không mấy anh? Có yếu tố hư cấu không? Hãy lựa chọn một chi tiết và phân tích đôi nét về hiệu quả nghệ thuật của chúng (1đ)

Câu 10: Nhan đề Nó cũng đánh giặc phải không mấy anh? Hướng đến đối tượng nào? Tạo nên hiệu quả gì? (1đ)

II. VIẾT (4 điểm)

Quan sát bức ảnh và ngữ liệu sau và trả lời câu hỏi:

2. Tâm ảnh

O du kích nhỏ gương cao súng

Thằng Mỹ lênh khênh bước cúi đầu

Ra thế! To gan hơn béo bụng

Anh hùng đâu cứ phải mày râu!

(Tố Hữu)

Câu 1: Xác định mối liên quan giữa bức ảnh, bài thơ Tấm ảnh (Tố Hữu) với văn bản đọc Nó cũng đánh giặc phải không mấy anh? (Người mẹ cầm súng – Nguyễn Thi) (0,5đ)

Câu 2: Đặt chủ đề/ vấn đề bao trùm cả nội dung của 3 tài liệu nói trên (ảnh, thơ, truyện kí) và viết bài luận về vấn đề đó. Yêu cầu sử dụng 3 tài liệu trên làm bằng chứng cho lí lẽ, luận điểm, chính kiến của bản thân (3,5đ)

-----Hết-----

- Học sinh không được sử dụng tài liệu.
- Giám thị không giải thích gì thêm.